

Självständighet och samordning kring HPU

ITHU NÄTVERKET 5 MAR 2020 18:15

Vilka teman och frågor lämpas bäst för nationell samordning kontra i självständig regi? Andra erfarenheter av strategier?

Passar:

tillgänglighetsfrågor
specialpedagogik
best practice
brett deltagande
övergripande "stärkande" insatser
nationella riktlinjer för högskolepedagogisk kompetens (för att underlätta rörlighet)
främjande av pedagogisk kultur i landet
synen på våra akademiska uppgifter ska vara nationell

Det finns många bra mötesplatser för utbyte av erfarenheter etc, men de flesta bygger på den goda viljan från div nätverk. Forum och mötesplatser behöver samordnas. Spridning av resultat från div utvecklingsarbete och forskning.

Enklare att samordna mätbara aktiviteter. T ex högskolepedagogiska kurser, meritering.

- forum
- publicering
- utbildning

SUHF borde ha en tydligare roll iom den permanenta gruppen, och kanske de skulle kunna ha UHR:s föreslagna finansiering?
SUHF borde ha mandat att lyssna av fältet och agera utifrån det.
Hur utvecklas pedagogiska utvecklare, det vore en lämplig nationell samordning.
Meriteringsmodeller
Hur ser de olika lärosätenas ledning på pedagogisk utveckling?
SUHF skulle kunna ha utveckling för ledningar på lärosäten kring högskolepedagogik
Binda samman kvalitetsarbete med pedagogisk utveckling

Medel för högskolepedagogisk forskning ska samordnas nationellt och mer lärosätesöverskridande högskolepedagogiskt utvecklingsarbete bör också finansieras nationellt.

Passar ej:

Ev meriteringen, kan åtminstone vara svårt att samordna i detalj

Pedagogisk behörighet/meritering för akademiska tjänster skulle behöva samordnas nationellt. Skrivningarna i HF behöver antingen skärpas eller så behövs ett SUHF-ramverk, eller båda. Det finns särskilda belöningsvägar, men dessa belöningar ligger inte samma flaskhals som bedömningen för tjänst.

försiktig med gemensamt målsättning

Den digitala infrastrukturen för undervisning kan man med fördel samverka kring

Samhällsfrågor bör också stimuleras nationellt som tex: breddat deltagande, utbildning för högre utbildning

Vi eftersträvar inte mer styrning men stimulans och mötesplatser och platser för att dela med sig

Det behövs en stor satsning på forskning om högre utbildning och denna skulle behöva ett nationellt grepp. Den skulle behöva hållas under armarna för att få styrka (högre utbildning har ej blivit etablerad som fält inom någon disciplin, och UVK har väl fortfarande skolan som fokus) samtidigt som den måste hålla fri från alltför stor politisk styrning.

Något som kommit att ha en väldigt stor inverkan på möjligheterna för pedagogisk utveckling är juridiska och IT säkerhets/system perspektiv. Dessa frågor hanteras väldigt olika vid landets lärosäten. Många lärare "vågar" idag knapp göra någonting utan att tillfråga juristerna och man är helt i händerna på IT avdelningens beslut om vad man får göra och inte digitalt. Det stora problemet är att jurister och IT avdelningar generellt har i låg grad förståelse för villkoren för den pedagogiska verksamheten. Det finns ett stort behov av ökad kommunikation/samarbete mellan pedagogiska utvecklare, jurister och IT-avd vid lärosätena: Men kanske viktigare är samordning av riktning och strategi kring dessa frågor nationellt vilket finns i många andra länder!

Mycket av behov av samverkan fångas upp/identifieras och samarbetas det redan aktivt kring (och sedan många år) i nationella nätverk som ITHU och Swednet. Till stor del drivs detta arbete ganska informellt, ganska ouppmärksammat generellt och utan mandat samt med stort engagemang. En strategi kanske bör vara att fånga upp och utgå från det som redan sker i dessa nätverk och att detta stöds och får en reell betydelse i ett nationellt samarbetsprojekt att utveckla högre utbildning/Högskolepedagogik!

Studenterna vill att så många lärare som möjligt ska påverkas av högskolepedagogiska utveckling. Hur kan detta uppnås på bästa sätt?

Pedagogiska meriter

En skärpning av hur pedagogiska meriter räknas, både på papper och i praktiken när tjänster tillsätts och personer söker befordran osv skulle signalera att detta verkligen är viktigt och räknas. Därmed nå flera.

Ett sätt är att använda sig av kompetensutvecklingskurser på mer avancerad nivå. Dessa kurser ska vara praktiktäna, under kursen utvecklas något konkret. Kurser kan användas för att skapa lärarlag.

Kan också vara kompetensutvecklingsaktiviteter mer lokalt - "inne i" eller väldigt nära undervisningspraktiken och den kollegiala miljön. – ANONYMT

Anställ rätt lärare!

Bredare forskning!

Den kunskap och forsknings om finns är rik, vad gäller den rena undervisningssituationen. Problemet är att lärare inte tar till sig detta och reflekterar över den forskning som finns. Det löser man inte med mer didaktisk forskning, eller allmändidaktiskt forskning. Om vi ska förstå hur lärare "villigt" ska låta sig påverkas och utvecklas så behövs bredare forskning som inkluderar exempelvis om ledning av utbildning, akademisk styrning, den kollegiala miljöns betydelse för utveckling mm.

Många VILL bedriva god undervisning.

Svårt att skilja pedagogik och politik, eftersom prioritering "måste" göras mellan forskningskarriär och pedagogisk utveckling. En prioritering som även tenderar att göras uppåt i ledning etc.

Identitetsaspekter i att vara lärare respektive forskare.

Metodkurser för hur man bedriver forskning i sin egen undervisande praktik?! Aktionsforskning, Autoetnografi etc.

Mycket en ledningsfråga i resurser och kvalitetskrav.

Därför behövs mer fokus på hur dessa båda samspelar, integreras och värderas (lika eller olika?) – ANONYMT

Högskolepedagogiska kurser

- * Få med studenterna
- * incitament för pedagogisk skicklighet
- * pedagogiska meriteringsmodeller
- * mål på institutionsnivå om andel med viss högskolepedagogisk kompetens
- * systematik
- * stöd från ledningen
- * kollegialitet, Scholarship och teaching and learning
- * lärarlag

Den här frågan visar på svårigheten att utelämna det politiska. De flesta lärare vill vara bra lärare men system och meriteringsfrågor "styr" mot forskning. Att ledningen stöder och möjliggör "vilja".

Målstyrning på villighet..

Tid och resurser för lärare så att de känner att de hinner och får möjlighet.

Mindre omfattande kurser så att lärare hinner och kan ta sig tid.

Vi som hållit på länge med pedagogisk utveckling har alla börjat i undervisningssalen och först intresserat oss för sådan forskning som ligger nära det som händer där. MEN i takt med att vi börjat förstå pedagogisk utveckling, och försökt få effekt och utväxling av våra ansträngningar, så har vi alltmer fått ett behov av kunskap om ledning, system, kultur, organisation, styrning och policy. Sådan kunskap möjliggör också påverkan och förändring på lärosätes-, nationell och politisk nivå. Det vore därför ytterst beklagligt om pengar och satsningar bara riktades mot didaktisk/allmändidaktisk forskning.

Också extremt viktigt och bra att studenterna fortsätter göra sina kloka röster hörda.

Gör det möjligt för universitetslärare att kunna hålla på med, och utveckla kompetens inom, både forskning och utbildning.

Tänk inte bara på kurser utan också på andra aktiviteter som workshoppar

Hur ser sambandet ut mellan kvalitetssäkringssystem och högskolepedagogisk utveckling?

Synergi

Finns exempel på (i Lund iaf) där det utvecklingsarbete som bedrivs används i en bottom-up-process inom ramen för kvalitetssäkring. Goda erfarenheter.

- * SU: Interna utbildningsgranskningar, lärartabeller där både ämnesmässig och pedagogisk kompetens ska visas
- * UmU: gör bra saker, men säkerställer inte. Blir det för mycket säkring och för lite utveckling?
- * mycket samtal om högskolepedagogisk utveckling
- * SU: jobbar också med att försöka skapa starkare incitament för högskolepedagogisk utveckling
- * kursvärderingar och programvärderingar
- * det räcker inte att samla in data, utveckling måste också ske

Vad är lärartabeller? – ANONYMT

LiU kvalitetssäkrar systematiskt kurser. Viktigt att även HP-kurser kvalitetssäkrades. Kurser självvärderas och har med perspektivet av lärares kompetensutveckling.

Svårt att få in hp på organisatorisk nivå.

Kvalitetssäkringssystem bör hållas principiellt. 1: koll på "kvalitetsstandard" 2: systematiskt utvecklingsarbete.

Högskolepedagogisk utveckling syftar väl ytterst till att kontinuerligt, och på underbyggda, medvetna grunder, förbättra och utveckla undervisningen för att stödja studenternas lärande?

Därför viktig koppling mellan forskning och utveckling – ANONYMT

Alla professionella strävar efter att bibehålla och utveckla kvaliteten, inte minst akademiker. "Kvalitetssäkring" har tyvärr ofta kommit att bli att leva upp till externa förväntningar snarare än interna professionella normer. Kvalitetssäkring är också en del av den styrning av högskolan som tagit fart efter sekelskiftet, såsom måluppfyllelse. Pedagogisk utveckling i Sverige har en tradition av kollegialitet och av att skapa intresse och engagemang för att utveckla den pedagogiska verksamheten. Kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling är alltså delvis olika processer och har olika sammanhang, och (i alla fall vid vårt lärosäte) leds av mycket olika personer.
